

शिक्षायाः कार्यम्

[Function of Education]

त्रिलोकीनाथ मिश्र
शोधच्छात्र
राष्ट्रीय संस्कृतसंस्थान,
मुम्बई परिसर

मनुष्यः सामाजिकप्राणी वर्तते । समाजे वसति, स्थापनं कुर्वन् जीवति, इत्यतः सामाजिकगतिविधिना सह सम्बन्धं स्थापयितुं यत्नं करोति । सामाजिकपुरोगत्तै सर्वदा चिन्तयति । सामाजिकपुनर्चनायां संकल्पमाचरति । अस्मिन् प्रसङ्गे सः शिक्षायाः साहाय्यं स्वीकरोति, यतः शिक्षायाः कार्यं मानवजीवननिर्माणार्थं राष्ट्रनिर्माणार्थं च भवति । शिक्षायाः कार्यम् इति प्रसङ्गे जान डी.वी. महोदयः अभिप्रैति- “असहायकानां सन्तोषप्रदनेतिक-समर्थनप्रदानम्, सुमानवरूपेण तेषां पुरोगतिसम्पादनं च”।

“The function of education is to help the growing of helpless young animal into a happy, moral and efficient human being.” - John Dewey.

“शिक्षार्थिनां कृते स्वजीविकासम्पादनं शिक्षायाः अन्यतमं कार्यमिति मनुते ।”

डॉ.राधाकृष्णन् महोदयः

“To help the students to earn a living is one of the functions of Education.”

Dr.S.Radhakrishnan

मानवजीवने शिक्षायाः कार्याणि [Function of Education in life]

सुनागरिकनिर्माणम् [Creation of good Citizens]

शिक्षायाः प्रथमं कार्यं भवति सुनागरिकनिर्माणम् । Cowthorn महोदयः वदति यत् शिक्षा मनुष्यस्य निर्माणं करोति इति [Education makes the man] अद्य अस्माकं देशः धर्मनिरपेक्षः प्रजातन्त्रः सञ्जातः । अतः इदम् अपेक्ष्यते यत् शिक्षया छात्राणाम् उत्तमविचारः, अनुशासनं, सहनशीलता, सहयोगः, देशप्रेम च इत्यादि गुणानां विकासः स्यात् । एकदा राष्ट्रम् उद्बोधयन् भूतपूर्वराष्ट्रपतिः डॉ.- सर्वपल्ली-राधाकृष्णन् महोदयः इत्थं जगाद- कल्याणकारिदेशे अस्माकम् उद्देश्यं केवलम् एवं न भवेत्, यत् सर्वेषां नागरिकाणां भोजनवस्त्रवासादि प्रारम्भिकावश्यकवस्तूनां पूर्तिः भवतु, अपितु ते वसुधैवकुटुम्बकत्व भावनया समाजे सम्पर्कं स्थापयेयुः । यद्यपि ते विभिन्नप्रजातिधर्मप्रान्तसम्बद्धाः भवन्ति, तथापि सुनागरिकत्वसम्पादनार्थम् एषः मार्गः अनुसर्तव्यः। तत्र शिक्षा नृपस्थानमधिरुह्य तिष्ठति इति । व्यक्तित्व विकासः[Development of Personality]

शिक्षायाः कार्यं छात्राणां व्यक्तित्वस्य सर्वाङ्गीणविकासः । फ्रेडरिकट्रेसी महोदयानुसारं सम्पूर्णशिक्षायाः वास्तविकोद्देश्यं भवति पूर्णादर्शत्वप्राप्तिः, तच्च सन्तुलितव्यक्तित्वेनैव सेत्स्यति । एतत् सर्वं शिक्षा सम्पादयति इति ।

आवश्यकतायाः पूर्तिः [Satisfaction of Need]

सम्प्रति समाजे आवश्यकतायाः पूर्तिः शिक्षायाः मुख्योद्देश्यम् अस्ति । जीवनयापनार्थं भोजनम्, आवासः, वस्त्रञ्च अत्यावश्यकं वस्तु भवति मानवस्य । विवेकानन्दमहोदयैरपि उक्तमासीत् यत् – “I want that education which give some food after education”. अर्थात् अहं तादृशीं शिक्षां वाञ्छामि या शिक्षाप्राप्त्यानन्तरं उदरपूर्तिं कुर्यात् ।

एवञ्च सुभाषितकारोऽपि कथयति यत्-

विद्या ददाति विनयं विनयाद् याति पात्रताम् ।

पात्रत्वात् धनमाप्नोति धनात् धर्मः ततः सुखम् ॥ सुभाषित.

जीवनार्थं सन्नद्धीकरणम्[Preparation for life]

विलमाट् महोदयानुसारम् ‘शिक्षा जीवनस्य सन्नद्धीकरणं भवति ।’

“Education is the apprenticeship of life”-Willmott

एवञ्च शिक्षायाः कार्यं भवति यत् छात्राणां जीवनसन्नद्धीकरणम् । भाविजीवने आगम्यमानानां समस्यानां दूरीकरणार्थं छात्राः सन्नद्धाः भवेयुः ।

मूलप्रवृत्तीनां नियन्त्रणम् [Control of Redirection]

प्रसिद्धमनोवैज्ञानिकाः ड्रेवर, वुडवर्थ, तथा थार्नडाइक महोदयाः यद्यपि मूलप्रवृत्तीनां वर्गीकरणविषये चर्चा कृतवन्तः तथापि मैकडूगल(McDougall) महोदयानां मतेन चतुर्दशमूलप्रवृत्तयः शिक्षाक्षेत्रे मूलभूताः राजन्ते इति । ते तावत् पलायनम्, युयुत्सा, निवृत्तिः, रक्षा, संवेदना, कामः, जिज्ञासा, आत्महीनता, आत्मप्रदर्शनम्, सामूहिकता, भोजनान्वेषणम्, संचयः, रचना, हासञ्च । शिक्षायाः कार्यं भवति यत् एतेषां मूलप्रवृत्तीनां नियन्त्रणं कृत्वा सदुपयोगाय कार्यकरणम् । यदि एतेषां लोभ-मोह क्रोधादीनां नियन्त्रणं न क्रियते तर्हि प्राणहानिः भवति । अतः भगवद्गीतायाम् उक्तमस्ति-

क्रोधात् भवति सम्मोहः सम्मोहात् स्मृतिविभ्रमः ।

स्मृतिभ्रंशात् बुद्धिनाशः बुद्धिनाशात् प्रणश्यति ॥ (भ.गीता २.६३)

जन्मजातशक्तीनां प्रगतिशीलविकासः[Progressive development of innate powers]-

बालकस्य काश्चन जन्मजातशक्तयः भवन्ति । ताः यथा – प्रेम, आत्मगौरवम्, तर्कः, कल्पना, चिन्तनम्, मोहः, हासः, घृणा इत्यादयाः । शिक्षायाः कार्यं भवति यत् एतासां शक्तीनां विकासं कृत्वा सदुपयोगाय कार्यकरणम् । यथा ईश्वरभक्त्यर्थं ईश्वरे श्रद्धा भवेत् । अशिष्टकार्यात् घृणा जायेत् । सामाजिकपुरोगत्यर्थं चिन्तनं भवेत् इत्यादि ।

आत्मनिर्भरतायाः प्राप्तिः [Achievement of Self-sufficiency]

शिक्षायाः कार्यं भवति यत् व्यक्तेः आत्मनिर्भरतासम्पादनम् । भूतपूर्वप्रधानमन्त्री श्रीमान् अटलबिहारिवाजपेयी महोदयः जनसमाजम् उद्धोधयन् उक्तवान्यत् सर्वकारीयोद्योगार्थं किमर्थं कोलाहलः? उद्योगः नास्ति । शिक्षां प्राप्य स्वीयसमस्यां स्वयं दूरीकुर्वन्तु । शिक्षा तु आत्मनिर्भरता प्राप्त्यर्थं दीयते, न तु उद्योगार्थम् इति ।

राष्ट्रीयजीवने शिक्षायाः कार्याणि [Function of Education in life]

भूभागं राष्ट्रस्य शरीरं भवति तथा प्राणाः भवन्ति तत्रत्यजनाः । जनानां (नागरिकाणां) जयाजययोः सुखदुःखयोः च निहिता भवति राष्ट्रस्योन्नतिः अवनतिः वा । उक्तञ्च मैकाइवर (MacAiver) महोदयैः – “The quality of the nation is the quality of the social unit whose common life, it is the fuel is poor. How can the flame be bright?” इति ।

राष्ट्रियविकासः [National development]

शिक्षया राष्ट्रियविकासः सम्भवति । शिक्षया जनसमाजे राष्ट्रियभावना जागरणीया । राष्ट्रभावना सा भावना या मानवं राष्ट्रियविकासाथं प्रेरयति, स्वदेशाभिमानं स्वदेशगौरवञ्च प्राणेभ्योऽप्यधिकं भावयति । डेनियलबेवस्टर महोदयानुसारं –

“Let our education object be, our country, our whole country, and nothing but our country.”

राष्ट्रियविकासे शिक्षायाः कार्यं कियदस्ति इति विषये शिक्षाऽऽयोगः (1964-66) वदति – भारतस्य भाग्यनिर्माणं सम्प्रति कक्षायामेव भवति । अस्माकं विद्यालयेषु विश्वविद्यालयेषु निर्मिताः छात्राः राष्ट्रस्योन्नतिं न कुर्वन्तीति । इयं भावना सुतरामयुक्ता कारणम् अस्माकं शिक्षाव्यवस्थायाः लक्ष्यमपि विद्यते यत् राष्ट्रियविकासः इति ।

राष्ट्रिय-एकता [National Integration]

भारतस्य ऐतिहासिकपरिशीलनेन एतत् सुस्पष्टं भवति अनैक्यताकारणेनैव भारतस्य हानिः बहुधा जाता । अस्मासु प्रान्तीयभावना, साम्प्रदायिकभावना, जातीयभावना, क्षेत्रीयभावना, भाषाः, कुलतत्त्वम्, मतकलहाः, पाक्षिकाभिप्रायाः, च सम्प्रत्यपि निहिताः वर्तन्ते । यावत् पर्यन्तम् एतासां भावनानां दूरीकरणं न क्रियते तावत् पर्यन्तं राष्ट्रियएकता-स्वप्नप्रायः भवति । अतः राष्ट्रिय-एकतार्थं “The question of integration covers in a sense almost everything in life above all, it covers education.”- Jawaharlal Nehru.

भावनात्मकैकता [Emotional Integration]

भारतदेशे बहुविधा अनेकता प्रतिभाति ते च परम्परागत- भाषागत- धर्मगत- रीतयः इत्यादयः । वयम् अस्माकं भाषापरम्परां स्वीकृत्य गर्वं कुर्मः, तस्य विषये भक्तिं च कुर्मः । इदं उत्तमं कार्यम् । एतत् न चिन्तनीयम् यत् इतरेषां भाषा असमीचीना, परम्पराः अस्वीकार्याः च इत्यादि । एतादृश्या भावनया अस्मासु भावनात्मकैकतायाः न्यूनता भवति, येन सम्पूर्णं भारतवर्षम् एकसूत्रे बद्धम् अक्षमाः भवामः । अतः तादृशीं भावनां त्यक्त्वा भावनात्मकैकता जागरणीया । अत्र च शिक्षायाः साहाय्यं नितरां स्वीकरणीयम् । शिक्षया भावनात्मकैकता निर्मिता भवति । 1957 तमे वर्षे जवाहरलालनेहरू महोदयाः त्रिशूर वासिजनान् सम्बोधयन् जगाद – शिक्षायाः मुख्यं कार्यं भवति भावनात्मकैकता, अतः यत्र कुत्रापि अहं गच्छामि तत्र भारतस्य एकतायै वदामि । तत्र न केवलं राजनैतिकता, न वा सामाजिकैकता, परं भावनात्मकैकताऽपि अस्मासु स्यात् तच्च शिक्षाद्वारा जागरणीया इति ।

राष्ट्रीयानुशासनम् [National discipline]

शिक्षया राष्ट्रियानुशासनं संरक्षणीयम् । एकोनसप्तति वर्षेभ्यः पूर्वं वयं स्वाधीनतां प्राप्तवन्तः । प्राप्तं स्वातन्त्र्यं संरक्षणीयं, स्वीयपरिश्रमेण निष्ठया च । राष्ट्रस्य विकासः तदा सम्भवति यदा अस्मासु आत्मोत्सर्गादिभावना जागरणीया । तच्च शिक्षया सेत्स्यति ।

नेतृत्वनिमित्तं प्रशिक्षणम् [Training of Leadership]

लोकतन्त्रं तावत् पर्यन्तं सफलं न भवति, यावत् पर्यन्तं नागरिकाः स्वीय-कर्तव्यं स्वयं कर्तुं समर्थाः न भवन्ति । नागरिकाणां कृते अनुशासनविषये नेतृत्वनिर्माणविषये च प्रशिक्षणमपेक्ष्यते । राष्ट्रियजीवने शिक्षायाः मुख्यं कार्यं भवति नागरिकेभ्यः उत्तमं प्रशिक्षणं दातव्यं येन ते सामाजिक-राजनेतिक-औद्योगिक-सांस्कृतिकक्षेत्रे नेतृत्वस्य कार्यं कुर्युः ।